

Този договоръ бѣше единъ доста селенъ ударъ за турската гордостъ и за султанската власть въ Унгарія.

Договори са подписахъ съ Полша и Голландія. Голландезитѣ са въсползувахъ отъ тѣзи сношенія и въведохъ въ Турція тютюня. Мюфтията напраздно са опитва да са противи на туй ново въвождане; народа и войската са подигнахъ срѣщу неговитѣ рѣшенія и го принудихъ да ги дръпне назадъ.

Като бѣше са въцарилъ твърдѣ младъ, Ахмедъ получи съвършеннолѣтіе само на свършака на своето царуванье. Тогазъ той показа единъ характеръ добръ, дѣятеленъ пленъ съ добры намѣренія; той не търпѣше злоупотрѣбеніята, искаше правдата. Въ неограничената власть развали тѣзъ добры расположения.

Безъ знанье на хората и своесправенъ, Ахмедъ I не знаеше да избере достойны хора, на които да предаде управленіето на Държавата; работитѣ прѣминувахъ въ рждѣтъ на по-хитрія и тѣй всичко ставаше по волята на придворнитѣ. Султанскитѣ дѣщери и сестры като поченяхъ да са женѣтъ за голѣмци, внесохъ помежду народа дворецката роскошность и станяхъ голѣма причина за похабяванье на нравитѣ.

За да удовлетвори нуждитѣ за роскошность на тѣзи, които го окрѣжавяхъ, той оставяше да са граби хазната. Еничеритѣ забравихъ че сж войскары и, като са прѣдадохъ на всякаквы други занятія, изгубихъ военнитѣ си прѣданія и духъ; въ на туй никой не обръщаше вниманье. Еничеритѣ правяхъ туй, което бѣше общо на всички — гледахъ личната си полза и забравяхъ доброто на Държавата.

Ахмедъ умрѣ въ 1617-1026.
